



3 Евангелля св. Мацвея

Езус сказаў сваім вучням: “Калі зграшыць супраць цябе брат твой, пайдзі і дакары яго сам-насам. Калі паслухаецца цябе, то ты здабыў брата свайго. Калі ж не паслухаецца, вазьмі з сабою яшчэ аднаго ці двух, каб вуснамі двух ці трох сведкаў пацвердзілася ўсялякае слова. Калі ж не паслухаецца іх, скажы касцёлу. А калі і касцёла не паслухаецца, то няхай ён будзе для цябе як язычнік і мытнік. Сапраўды кажу вам: што вы звяжаце на зямлі, тое будзе звязана ў небе, і што развяжаце на зямлі, тое будзе развязана ў небе. Сапраўды таксама кажу вам, што, калі б двое з вас на зямлі згодна прасілі б нейкай рэчы, то станеца ім ад Айца Майго, які ў нябёсах. Бо, дзе двое ці трое сабраліся ў імя Маё, там Я ёсць сярод іх”. †

Мц 18, 15–20

Насіце цяжар адзін аднаго

Хрыстовая справа збаўлення не абмяжоўваецца аздараўленнем хворых, суцяшэннем засмучаных ці нават уваскрэшэннем памерлых. Пан Езус праз сваю смерць і ўваскрэсенне збавіў чалавека і даў яму шанс вечнага жыцця. У нашай хрысціянскай свядомасці мы часта забываемся аб абавязковасці адыходу з гэтага свету і справаздачы перад Богам з усяго свайго жыцця. Кожны з нас стане перад Божым трыбуналам, каб адказаць за свае ўчынкі, дрэнныя ці добрыя. Хрыстос ацэніць, наколькі кожны з нас захацеў выкарыстаць Яго дары.

Але праз зямное жыццё мы вандруем разам. Мы былі створаны для супольнага дзеяння. Езус прыгадвае, што мы адказны адзін за аднаго. Нашы блізкія: сям’я, родныя, сябры былі нам дадзены для адчування ўпэўненасці, бяспекі. Мы звязаны адзін з адным для стварэння супольнасці, якая адкрывае нас на ўсё большыя дары. Каб мы не адчувалі сябе адзінокімі, Пан Езус заснаваў свой Касцёл – сакрамант збаўлення.

Сённяшняе Евангелле можа быць адказам на пытанне, чаму мы так часта губляем пачуццё бяспекі і чаму наш свет так “паганіцца”.